

"נמאס לנו שמכל הסכסוכים בעולם תמיד נזכרים רק בישראל, וכמובן תמיד בלי לציין את הצד השני של הסכסוך". הפגנה בברצלונה נגד ישראל במהלך מבצע צוק איתן, 2014

צילום: Anadolu Agency

העירייה, היא בלתי נסבלת יותר מאשר ההחלטות בוועדות של העירייה, שאין להן אפקט מעשי.

החופים חזקים מהכל?

האם הכעס העצום נגד עיריית ברצלונה ישיפיע על כ־300 אלף הישראלים שמגיעים בכל שנה לעיר? קשה לומר. אך נראה כי הקניית והחופים של בארסה חזקים יותר מכל הכרזה שיכולה לצאת מפיו פוליטיקאים מקומיים.

בכל מקרה, בשגרירות ישראל במרדריד רואים את המגמה כחמורה: "הכרזות כמו אלו של עיריית ברצלונה, כמו כל הקריאות בעד החרם על ישראל, אין להן דבר עם ההגנה או התמיכה בפלשתינים, והן אינן מחפשות פתרון צודק לסכסוך הפלשתיני-ישראלי", נמסר לנו מהשגרירות.

עוד הוסיפו מהשגרירות כי "המטרה היחידה של היוזמות האלה היא דמוניזציה של ישראל. אנו רוצים לציין את הפתעתנו וכעסנו כשנודע לנו שממסד דמוקרטי של עיר שנחשבת לחברה עבור רוב גדול של ישראלים, נגדר על ידי האובססיה האנטי-ישראלית". אם יש אזור בספרד שבאופן מסורתי תמך בישראל ובשאיפות של העם היהודי להקים מדינה משלו, זוהי קטלוניה. בעבר הקטלאנים היו מכונים "היהודים של ספרד". חלק השתמשו בכינוי זה כקללה, אך החלק הקטלאני ראה זאת כמחמאה. היחסים של ישראל עם ברצלונה הדוקים בגלל הסכם הערים התאומות עם תל אביב.

בישראל מבינים היטב את הכוח של ברצלונה, ומינו כקונסול של כבוד את חוסה אנטוניו סאנצ'ס מולינה. מולינה, חבר ב־CIB, הוא המייסד והבעלים של אחד ממשרדי עורכי הדין הכי חשובים בקטלוניה. אף שהיו שמועות על השעיית היחסים של הקהילה עם העירייה, מקורות המעורבים בעניין מסרו לנו שהחלטה זו לא תתרחש. כי בסוף העירייה והיהודים של ברצלונה חייבים להמשיך לדבר. לא רק בגלל העבר והעתיד, אלא כי אין אפשרות אחרת. ■

את הצבעת העירייה אך לא הסתירה את צערה כי ההחלטה לא היתה בעד ה־BDS באופן חד-משמעי. הפעילים הפרו-פלשתינים מתגאים בתמיכה של הפרופסור הישראלי שגר באנגליה, אילן פפה. לד"ר ברוך, "ישראל שמה לעצמה כמראה את אירופה, ולראות לדוגמה את רוג'ר ווטס מפניק פלוריד לא מסכים להופיע בישראל עושה לה רע".

בנגיגי רוצה לציין שעם כל הנאמר, העירייה עושה הרבה כדי לשמור על הזיכרון היהודי של העיר. "בכל הקשור לזיכרון השואה או לעזרה לקהילה היהודית, העירייה מפגינה רגישות רבה שהגיעה לרמות גבוהות מאוד".

מה יש לך לומר לתיירים הישראלים?

"ברצלונה היתה ותהיה מקום חם עבורם. הסובלנות כלפי היהודים כאן מוחלטת, והתושבים רואים בצורה נורמלית את התופעה המצוינת של ישראלים שמגיעים בכל יום כדי לבקר בעיר המדינה הזו וגם את ההשקעות של הישראלים, בעיקר בתחום הנדל"ן. הבעיה היא כמה פוליטיקאים".

בנגיגי עלה לכותרות לפני שנה, בתקריט עם ח"כ ממפלגת השמאל הקיצוני הקטלאנית CUP. "לאחר נאום בפרלמנט של קטלוניה משהו מ־CUP כינה אותי 'סוכן חיזוני' ו'שותף של רוצחים'. הוא הפגין בורות מוחלטת, אך למפלגתו יש כוח בעירייה".

ארגון יהודי חשוב נוסף בברצלונה הוא ATID, שהוקם ב־1992 ונחשב ליותר ליברלי מ־CIB המ־סורתי, שבו הגרעין מורכב מיהודים שהגיעו ממרוקו בשנות ה־60 וה־70. נשיאת הארגון סילביה ליידה, שמייצגת כ־200 משפחות, מאשרת ל"ישראל הש"בוע" את קיומן של השיחות שנערכו בין כל הארגונים כדי להפגין עמדה אחידה.

"אנחנו כועסים מאוד. איננו יכולים להאשים את העירייה באנטישמיות, אך הפילוסופיה האנטי-ישראלית מטרידה אותנו. ב־ATID, כמו ביתר הקהילות, אנו מרגישים ציונים אך קודם כל אנחנו יהודים קטלאנים. איננו רוצים בשום פנים ואופן לעשות פוליטיזציה", מצהירה ליידה, שמסכימה כי ההזמנה של חאלד, גם אם לא קיבלה את ברכת

השבוע" כשהוא מציין את העבודה המשפטית של הארגון הפרו-ישראלי ACOM מול התנועות הרבות בספרד שתומכות בחרם על ישראל.

"עיריית ברצלונה יודעת את זה, ולכן לא הלכה עד הסוף. אבל מה שהיא עשתה לא מקובל כי היא מסמנת את הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון. ניתן להתווכח על נושא הכיבוש, אך הטקסט של העירייה אינו שוויוני כי אינו מזכיר את הרקע והעבר ההיסטורי הביטחוני של סכסוך מסובך מאוד.

"נמאס לנו שמכל הסכסוכים בעולם תמיד נזכרים רק בישראל, וכמובן תמיד בלי לציין את הצד השני של הסכסוך", אומר בנגיגי, שכועס בעיקר על ההזמנה של חאלד. "במועצת העירייה אמרו שלא ידעו דבר, ושהיא הוזמנה באופן פרטי על ידי ארי גון שחלק ממנו מקבל תרומות ממנה. זה נכון, כמו גם העובדה שהארגון משתמש בעמודי התאורה של העיר בכמה רחובות כדי לקדם את ההרצאה שלה. הרבה תיירים ישראלים ראו את השלטים והיו צריכים לבלוע את זה, ולראות את הפרצוף של המחבית לת כשהם מטיילים ברחוב המרכזי", אומר בנגיגי. כיוון שמבחינה חוקית או ניהולית אי אפשר לאי סור את הגעתה של חאלד, ראשי הקהילה היהודית ביקשו מראשות העיר רק להתנער ממנה באופן הצהרתי. "הם עדיין לא עשו את זה. מבחינתי, הסי לוגן של העירייה בעד קבלת פליטים הוא נהדר, אך לא מחבלים שחטפו מטוסים. בנכבה של השנה הבאה הם יכולים אולי להביא את חאלד משעל. ברצלונה חייבת לעודד פעילות תרבותית משותפת בין ישראלים לפלשתינים ולא הכרזות חסרות ערך, ולהתנגד להזמנה של מחבלים", אומר בנגיגי על המקרה מעורר המחלוקת שכבר הופיע בתקשורת בברצלונה, אך לא הגיע באמת לרוב הגדול של כמעט 2 מיליון תושבים.

כמו במקרים רבים בעולם, רק הארגונים היהודיים ואלו הפרו-פלשתיניים מתעסקים בזה. עבור האח"רונים, ליילה חאלד היא אורחת מכובדת שחושפת את "פשעי הכיבוש הציוני". רשת הפעילים של ה־BDS, שפעילה מאוד בקטלוניה, קיבלה בברכה

נשיאת הארגון היהודי המרכזי ATID, סילביה ליידה: "אנחנו כועסים מאוד. אמנם איננו יכולים להאשים את העירייה באנטישמיות, אבל הפילוסופיה האנטי-ישראלית מטרידה אותנו"